

ת"פ 19009/08/14 - מדינת ישראל נגד תאאר מחלוק, פאוזי(אמיר) אבו קשק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

17 פברואר 2015

ת"פ 19009-08-14 מדינת ישראל נ'
מחלוק ואח'

לפני כב' השופטת רות לורר, סג"נ

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. תאאר מחלוק

2. פאוזי(אמיר) אבו קשק

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יסמין שביט

ב"כ הנאשם 1 עו"ד נאטור שאדי

ב"כ הנאשם 2 עו"ד אורי ברעוז ועו"ד בראנסי

הנאשמים הובאו משב"ס

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לאור הודעת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן, אני מרשיעה אותם בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות על רקע גזענות או עוינות כלפי ציבור לפי סעיף 379 + 382(א) בנסיבות מחמירות לפי סעיף 144(א) לחוק; הייזק בזדון לרכוש על רקע גזענות או איום כלפי הציבור לפי סעיף 452 בנסיבות מחמירות לפי סעיף 144(א) לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק; מעשה פזיזות או רשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק + סעיף 29; חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 + 335(א)(2) לחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשע"ה, 17/02/2015 במעמד הנוכחים.

רות לורך , שופטת, סגנית נשיא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות על רקע גזענות או עוינות כלפי הציבור, היזק בזדון לרכוש על רקע זה, מעשה פזיזות או רשלנות וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

הודאת הנאשמים נעשתה במסגרת הסדר טיעון לפיו עותרים הצדדים לגזור על כל אחד מהם 20 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי בסך 10,000 ₪.

העבירות נושא כתב האישום המתוקן פורטו בשני אישומים שונים ובוצעו בסמיכות. מדובר בעבירות שבוצעו על רקע הרצחו של הנער מוחמד אבו חד'ר ביום 4.7.14, עם היוודע דבר הרצח החלו מהומות באזורים שונים ברחבי הארץ לרבות באזור קלנסוואה.

על פי המיוחס לנאשמים באירוע נושא כתב האישום הראשון, הם חסמו צומת מרכזית על ידי הבערת צמיגים, באופן זה חייבו את הרכבים לעצור ובעודם רעולי פנים, בדקו את הלאום של הנהגים והורו רק לנהגים שאינם יהודים להמשיך בנסיעה.

הנאשמים שלפו את הנהג, המתלונן, מהרכב, היכו אותו, רגמו את הרכב באבנים ובהמשך אחר הצית את הרכב.

באשר לאישום השני, מואשמים הנאשמים בזריקת אבן על אופנוע שהיה בנסיעה, כתוצאה מפגיעת האבן המתלונן נפל, נפצע, נחבל חבלות לא מבוטלות וכתוצאה מהן אושפז למשך 9 ימים.

לא יכולה להיות מחלוקת בדבר החומרה שבהתנהגות הנאשמים אשר פעלו כלפי עוברי אורח תמימים, במקום ציבורי וכל זאת על רקע גזעני בהיות אותם מתלוננים יהודים ומתוך מניע של רצון לנקום את מותו של הנער מוחמד אבו חד'ר.

לקולא, כפי שפרטו הצדדים, יש לזקוף לא מעט שיקולים המצדיקים את העונש אליו הגיעו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון:

הנאשמים צעירים, כבני 20 ו- 21, ללא הסתבכות קודמת;

מדובר באירוע נקודתי, כישלון חד פעמי על רקע סערת הרגשות שאחזה באזרחים רבים תושבי המדינה בעקבות הירצחו של הנער מוחמד אבו חד'ר;

המאשימה אישרה כי אין כל ידיעות על פעילות על רקע אידיאולוגי של הנאשמים;

הנאשמים שיתפו פעולה באופן מלא וכפי שפירוטו הצדדים.

הנאשם 1 נעצר ראשון, הודה מיד, הפליל את עצמו ואחרים, הפללה שלטענתו נבעה מחרטה והפנמה כי מעשיו היו חמורים ושגויים. גם הנאשם 2 אשר נעצר יחד עם אחרים רבים בעקבות הודאת הנאשם 1, הודה בחקירתו. למרות מעצרו של רבים בעקבות הודאתם, הוגש כתב אישום רק נגד שני הנאשמים שלפני ומצית הרכב;

הנאשם 1 הינו בן למשפחה נורמטיבית;

הנאשם 2 בן למשפחה חד הורית, הוא הבכור והמפרנס העיקרי בבית מגיל 16;

ב"כ הנאשמים טענו רבות אודות התנאים הקשים בהם מצויים הנאשמים במעצר בעקבות העובדה שהם ספגו כמבצעי עבירות ביטחוניות ועל כן שוהים באגף בטחוני. גם הנאשמים ציינו שבהיותם באגף מנסים האסירים האחרים להפעיל עליהם מרות, לגייס אותם ולדלות מהם מידע עבורם.

ב"כ הנאשמים מצינים כי מדובר בעבירות שאינן מסווגות כעבירות ביטחוניות והרקע לביצוען הינו אותו מניע וסערת רגשות בעקבות הירצחו של הנער ולא בשל אידיאולוגיה בעלת אופי ביטחוני.

הגם שאינני סבורה שזהו תפקידי להתייחס לסיווג ולאופי העבירות בהן הורשעו הנאשמים, ניתן רק לומר כי מדובר לכאורה בעבירות שאינן מצויות בפרק ז' לחלק ב' של חוק העונשין העוסק בבטחון המדינה אלא בפרק ח' שבו העוסק בפגיעות בסדרי המשטר והחברה, עוד ניתן לומר כי מדובר באירוע נקודתי מאוד על רקע מניע וסערת רגשות שהייתה בארץ בקרב אזרחים רבים וכן על פי הצהרת ב"כ המאשימה, מדובר בנאשמים שאין ידיעות אודות רקע אידיאולוגי בעבר.

בכל מקרה, מוצאת אני את הסדר הטיעון ראוי, כאשר יש משקל רב להודיית הנאשמים, לחרטה הכנה שלהם, לעובדה שהעונש כולל רכיב מאסר ראשון עבור הנאשמים שאיננו מאסר קצר וכן רכיב כספי שיש בו פיצוי ולו סמלי למתלוננים.

יכולה אני רק לקוות כי בהיות הנאשמים צעירים, השהייה במאסר בכלל ובאגף בטחוני למצער עד עתה בפרט, לא תגרום לנזקים בלתי הפיכים.

לאור המפורט לעיל אני גוזרת על כל אחד מהנאשמים את החודשים הבאים:

עמוד 3

א. 20 חודשים מאסר בפועל.

מאסרו של הנאשם 1 יחל מיום 15.7.14.

מאסרו של הנאשם 2 יחל מיום 20.7.14.

ב. 7 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה בה הורשע.

ג. פיצוי בסך 10,000 ₪ שישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.5.15.

המאשימה תמסור את פרטי המתלוננים אליהם יועברו כספי הפיצוי.

זכות ערעור לביהמ"ש העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשע"ה, 17/02/2015 במעמד הנוכחים.

רות לורך , שופטת, סגנית נשיא